Mateřská škola speciální, Studentská 1416, 43801 Žatec

ŠKOLNÍ ROK : **2019/2020** **TÝDEN :** **6. 4. – 10. 4. 2020**

Téma: **Mláďata světa** **Podtéma:** **Běžel tudy zajíček**

Knihy:

Velikonoční pohádka o zajíčkovi Kuliferdovi **Velikonoční příběh**

Písně:

Velikonoční **Slepičko má**

Říkadla a básně:

Sluníčko **Zajíček** **Vajíčko** **Koledníček** **Zajíček**

Pohybové hry:

Kvočna hledá kuřátko

Hudebně pohybové hry:

Závody s vajíčkem

Grafomotorické cvičení:

Vajíčko pro kuřátko – ovál – elipsa **Vajíčko – dekor – oblouk horní, spodní, vlnovka**

Témata, na která se zaměřujeme tento týden:

Obsah:

- Tradice Velikonoc
- Seznámení s některými dny před velikonocemi.
- Posílení zájmu o přírodu – čistota v přírodě, nevyhazovat odpad, třídění odpadu.
- Rozvoj všech smyslů.
- Rozvoj řeči.
- Rozvoj jemné a hrubé motoriky.
- Sledovat očima zleva doprava, sledovat děj, projevovat zájem o texty, četbu.
- Zachytit a vyjádřit své prožitky různými výtvarnými technikami, smyslovými hrami, konstrukčními činnostmi.

Velikonoce:

Velikonoce jsou tradiční oslavou jara. Tyto svátky byly v minulosti významnější než Vánoce. Ale i v současné době se tento svátek v rodinách traduje alespoň v minimální míře. Obracíme se především k přírodě, v níž vše ožívá, pozvedá se, roste a kvete.

Poznávání Během celého týdne před Velikonocemi si připomeneme PAŠIJOVÝ TÝDEN. **Škaredá středa** - dostala jméno proto, že začalo vymetání špíny a úklid po zimě (děti tím můžeme tento den motivovat k úklidu hraček,...).

Zelený čtvrtek - v tento den bývalo zvykem jíst něco zeleného (špenát, kopřiva,šťovík…), aby byl člověk po celý rok zdravý. Dnes se snažíme jíst zeleninu každý den po celý rok.

Velký pátek - vyžilo se, že tento den se otevírá země a vydává své poklady. Bylo také zakázáno hýbat se zemí (orat, kopat, sázet…).

Neděle velikonoční - provádí se svěcení pokrmu - beránka, mazance a vajec. Také se barví vajíčka. Dívky si připravují stuhy a výslužku pro koledníky.

Pondělí velikonoční - pomlázka - vžilo se, že z živého prutu šleháním přechází na člověka omlazující a uzdravující síla. Za toto „omlazení se platí vajíčky.

S Velikonocemi je spojeno plno radostné práce. Musíme připravit různé zajíčky, kuřátka, beránky a ptáčky, namalovat vajíčka, zkusit uplést a ozdobit pomlázku.

K tomu všemu patří i velikonoční PRANOSTIKY: Můžete dětem říct (zopakovat spolu s nimi) a nechat je hádat, co znamenají. **„Je-li Zelený čtvrtek bílý, pak je léto teplé.** *„Velký pátek deštivý - dělá rok žíznivý*. **„Když na Velký pátek hřmí, na poli se urodí.** *„Omrzne-li na Velký pátek květ - nebude ovoce. “*

Krásné, poklidné a Veselé Velikonoce, pevné zdraví všem přeje Iren.

VELIKONOČNÍ POHÁDKA O ZAJÍČKOVI KULIFERDOVI

Bylo krásné slunečné ráno. Celá příroda se probouzela a ve vzduchu bylo cítit jaro. Ptáci vesele štěbetali na čerstvě se zelenajících větvích a na louce zvědavě vykukovaly první květiny. Někde se ze zelené trávy usmívaly bílé sedmikrásky, jinde zas zlatovlasé pampelišky. Na loukách se roztančila spousta barevných hlaviček. A vzduchem se linula nádherná vůně. Hmmm, tak voní jaro… Z lesa se ozývalo ťukání do stromu *ťukyťukťukyťuk.* To pan datel, doktor lesa, už měl plný zobák práce. Kontroloval po zimě celý les.

Pod vzrostlým dubem měla pelíšek zaječí rodinka. Maminka zaječice a tatínek zajíc radostně tančili kolem dubu. Právě se jim narodil syn. Když vykoukl na svět, měl takový kulišácký výraz, že mu hned rodiče začali říkat Kuliferda. Zajíček to byl zvídavý a neposedný. Očička mu radostně jiskřila a všechno ho zajímalo. Pořád se na něco vyptával. A nic mu neuniklo. Tak bystrý byl. Také se moc rád seznamoval s ostatními obyvateli lesa, louky, jezírka i potůčku.

Jednoho dne vyběhl Kuliferda dál od jejich dubu. Dostal se až k domečku, ve kterém bydleli lidé. Kuliferda se schoval za rozkvetlý keř zlatého deště a pozorně naslouchal. Člověčí maminka a tatínek zrovna říkali svým dětem něco o Velikonocích. Prý to jsou svátky jara. Zajíček rozuměl lidské řeči, ale vůbec nevěděl, co to ty Velké noce jsou. Co že to lidé oslavují? A jak? Tolik tomu chtěl přijít na kloub. Rychle běžel zpátky domů, aby se zeptal svých zaječích rodičů. Ti však nevěděli. Poslali ho hlouběji do lesa k moudré Sově. Ta totiž u lidí vyrostla, když ji našli jako malé pískle vypadlou z hnízda. Sova moc ráda Kuliferdovi vše povyprávěla.

Lidé i zvířátka mají na jaře velikou radost, že zase sluníčko více hřeje, že postupně taje led a sníh a zurčí voda v potůčcích, že se rodí mláďatka a že vše znovu ožívá. Předvelikonoční týden začíná Květnou nedělí. Lidé si dávají do váziček zelené větvičky, kterým říkají kočičky. Další den je Modré pondělí, to si lidé zdobí své příbytky nebo sebe něčím modrým. Pak přijde Šedé úterý, to se doma pořádně uklízí, aby bylo všude hezky čisto. Potom následuje Škaredá středa, říká se, že když se v tento den lidé na sebe škaredí, mračí se, zůstane jim to po celý rok. Na Zelený čtvrtek se mají jíst zelené rostliny. Zeleň ty máš Kuliferdo moc rád, viď? V tento den se mají všechny rostliny dobře zalít. Lidské děti chodí zvonit zvonečky a řehtat řehtačkami. Na Velký pátek se má mluvit tiše

a hodně odpočívat. Poděkovat celé přírodě a naší mamince Zemi za všechny dary, které nám dává. Tento den je kouzelný, země se otvírá a ukazuje skryté poklady. Na Bílou sobotu se lidé oblékají do bílého šatu a rozsvěcují bílé svíce. Na Velikonoční neděli se lidé setkávají a společně oslavují zpěvem, tancem a jídlem. Dívky barví vajíčka a kluci pletou pomlázky. Na Velikonoční pondělí pak kluci chodí koledovat od domu k domu. Říkají velikonoční básničky a každou dívku, malou i velkou, jemně poplácají pomlázkou, aby neuschla. Holky jim za jejich vyšupání dávají barevná vajíčka. Lidské děti také hrají jednu moc hezkou hru. A víš co, Kuliferdo, připravím ji pro tebe a tvé kamarády jako překvapení.
Děkuju, paní Sovo, za hezké vyprávění. Řeknu to mamce a taťkovi a uděláme stejnou oslavu jako lidé. Už se těším. Brzy na shledanou.
A Kuliferda radostně odskákal domů.

Uběhl týden. Kuliferda už se nemohl dočkat, co pro něj Sova připravila. Sova Kuliferdu vesele přivítala.
Vezmi si košíček a hledej na louce mezi kytičkami barevná vajíčka. Najdeš jich přesně dvanáct, jako je měsíců v roce.
Kuliferda měl ohromnou radost a dal se do hledání. Kamarádi mu přišli na pomoc. Všechna zvířátka hra náramně bavila. Vložili vajíčka opatrně do košíčku.
Skvělé. Hezky jste si s tím společně poradili, pochválila je paní Sova. *Dejte teď vajíčka na nějaké pěkné teplé místečko a do rána uvidíte, co se stane*, usmála se Sova a rozloučila se. Kuliferda položil košíček s vajíčky u nich v noře ve starém dubu a šel spát.
A věřte nevěřte, Kuliferda se ráno probudil. Slyšel tichounké pípání. A valí svá kukadla… ze všech dvanácti vajíček se v noci vyklubala malá ptáčátka. To bylo radosti v celém lese.

Otázky:

- Jak se jmenoval malý zajíček?
- Kdo je datel¸ jak pomáhá stromům?
- Co znamená Zelený čtvrtek?
- Co se dělá na Velikonoční neděli?
- Jaká je tradice na Velikonoční pondělí?
- Kdo vyprávěl zajíčkovi o Velikonocích?
- Kolik vajíček našel zajíček?
- Co se stalo s vajíčky do rána, když je Kuliferda našel?

Velikonoční příběh

Nedělního rána, tři dny poté, co byl Ježíš ukřižován, se ženy vydaly k hrobu s vonnými mastmi. Chtěly jimi potřít jeho mrtvé tělo.

Když přišly ke hrobu, uviděly odvalený kámen. Velmi se polekaly, protože u hrobu uviděly stát muže v oslnivě bílém oblečení. Byl to však anděl a řekl jim: „Nebojte se! Vím, že hledáte Ježíše. Není tady. Vstal z mrtvých! Běžte a řekněte o tom jeho učedníkům.“

Anděl ještě vzkázal učedníkům, aby se vydali do Galileje, tam že se setkají s Ježíšem. Ženy se rozběhly zpět do města a vše učedníkům s radostí pověděly.

Učedníci si nejdříve mysleli, že si ženy vymýšlejí a nechtěli jejich slovům uvěřit.

Přesto se nakonec Petr a Jan rozběhli ke hrobu, aby se na vlastní oči přesvědčili. Jan byl rychlejší, ale do hrobu zatím jen nakoukl. Až když přiběhl i Petr, vstoupili spolu dovnitř a uviděli, že ženy mluvily pravdu. Uviděli jen složené plátno a roušku, do nichž bylo zabaleno Ježíšovo mrtvé tělo.

Petr a Jan se vrátili k ostatním učedníkům a potvrdili jim, že všechno, co jim ráno ženy řekly, je pravda. Přesto byli učedníci plni strachu. Báli se lidí, kteří Ježíše dali ukřižovat, aby neublížili i jim. Proto byli schovaní v domě a pro jistotu si i zamkli dveře.

Jistě přemýšleli a povídali si o událostech, které prožili. Když nastal večer, učedníci se v jednu chvíli velmi polekali. Přestože dveře byly zamčené, stál mezi nimi Ježíš. Řekl jim: „Pokoj vám!“ Učedníci si nejdříve mysleli, že je to duch a báli se, ale Ježíš je přesvědčil, že mezi nimi stojí živý a opravdový. Poté jim vysvětlil, co všechno znamenají události, které se v posledních dnech staly, a vysvětlil jim, že to vše je součástí Božího plánu na záchranu všech lidí. Přislíbil jim také jako posilu Ducha svatého.

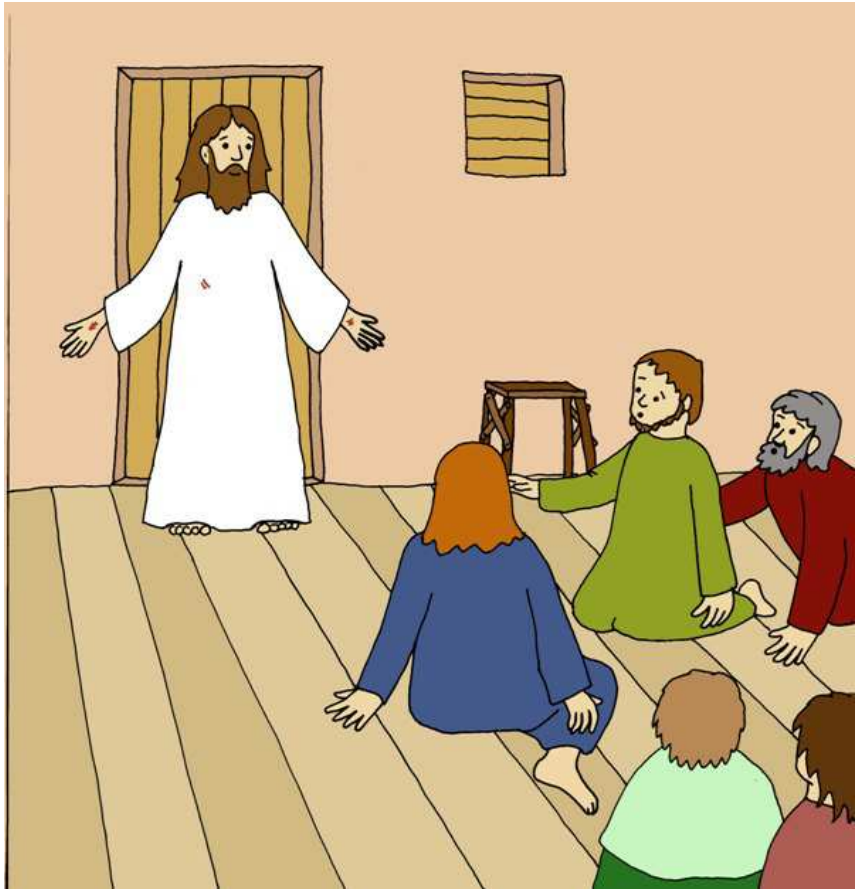

Potom od nich Ježíš zase odešel. Jeden z apoštolů, Tomáš, mezi nimi v tu chvíli nebyl. Když se vrátil, učedníci mu o všem vyprávěli. Říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim ale vůbec nevěřil a řekl: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud do nich nevložím prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“

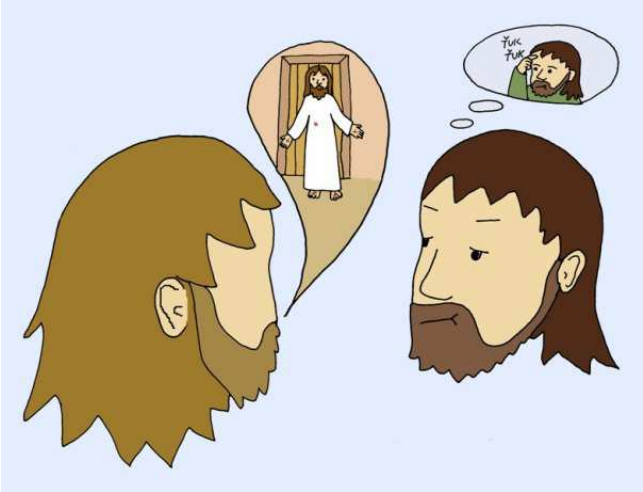

Za týden byli zase všichni učedníci spolu v místnosti a Ježíš k nim opět vešel zavřenými dveřmi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše, aby si sáhl do jeho ran a řekl mu: „Nepochybuj a věř!“ Tomáš uvěřil a řekl: „Pán můj a Bůh můj!“

Během následujících dnů se Ježíš dále setkával s učedníky. Když uplynulo skoro šest týdnů, setkal se Ježíš se svými jedenácti učedníky na hoře, kterou jim k setkání určil. Tam jim řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte do celého světa a všem lidem přinášejte dobrou zprávu o tom, že každému, kdo se obrátí a ve mne uvěří, budou odpuštěny jeho viny. Křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je vše, co jsem vám přikázal.

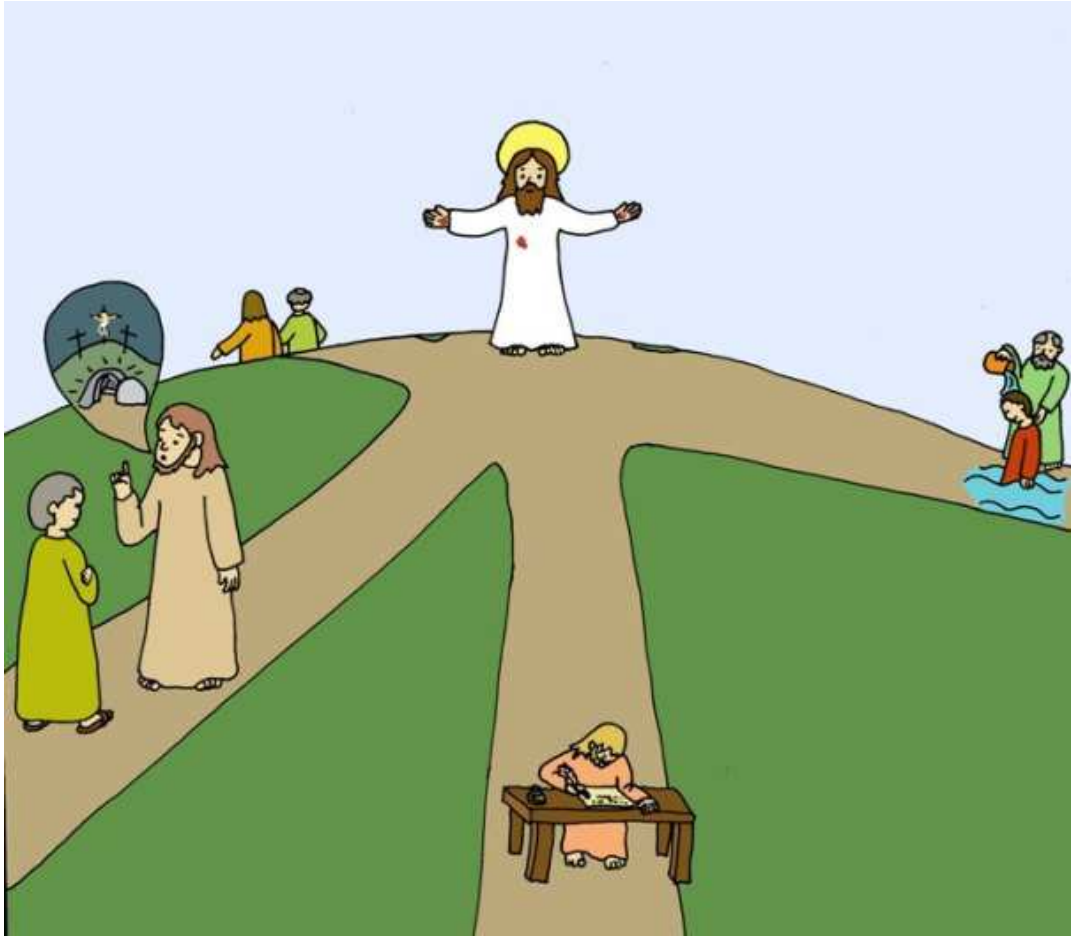

Poté ho zahalil mrak a učedníci ho již nespatřili. Ještě předtím, než se jim vzdálil, ujistil je: Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!

Písně:

VELIKONOČNÍ
Text a hudba:
Marie Kružíková
C F C G C F C G C
1. Kdopak ví, kdopak ví - nač je proutek vrbový? Co je tohle
G C F C G Ami F G C
za otázku? Proutky - ty jsou na pomlázku, na pomlázku.
C F C G C F C G C
2. Co je to, co je to - pípá to a zobe to? Kolem kvočny
G C F C G Ami F G C
batolení - malé, živé nadělení, nadělení.

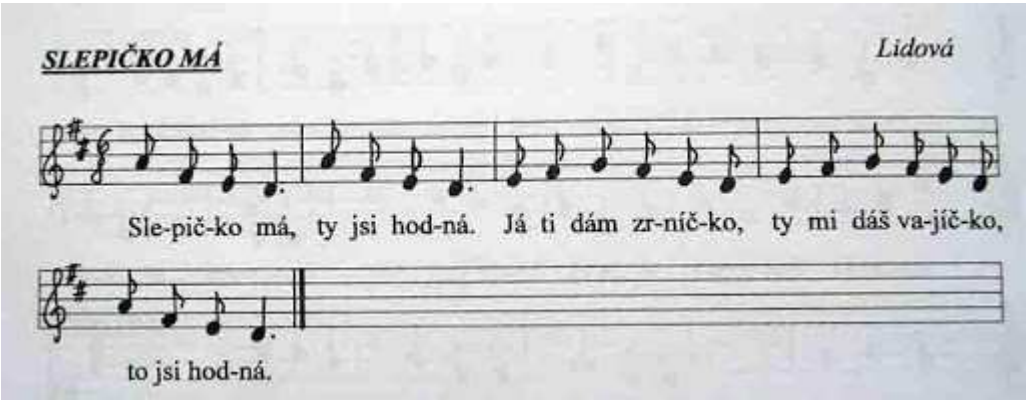
SLEPIČKO MÁ
Lidová
Sle-pič-ko má, ty jsi hod-ná. Já ti dám zr-níč-ko, ty mi dáš va-jíč-ko,
to jsi hod-ná.

Básně:

Sluníčko nám krásně svítí,
na zahrádkách kvete kvítí.
A co bude zakrátko?
Vylíhne se kuřátko.
Taky malá housátka,
utečou nám za vrátka.
Uvaříme vajíčka,
velká i ta maličká.
Beránka si upečeme,
polevou ho polijeme.

V nůši malý zajíček
nesl kopu vajíček
potkala ho včela,
jedno po něm chtěla.
Dávala mu za to
pampeliščí zlato
přidávala hned
jabloňový med.
Zajíci se zdálo
že je to moc málo,
vajíčka si vzal,
a šel zase dál.

Velikonoční říkadla:

Při barvení vajíček,

navštívil mě zajíček.

Pomlázku měl až po uši,

zajíčkovi pěkně sluší.

Z proutí pěkně pletenou

pentličkami zdobenou.

Vyšlehal mě maličko,

dostal za to vajíčko.

Já jsem malý koledníček,

dejte aspoň pár vajíček.

Než obejdu vesnici,

chci mít plnou čepici.

Běží malý zajíček, na zádech má košíček

v něm barevná vajíčka,

co mu dala slepička.

Koho potká tomu praví,

že mu přeje štěstí zdraví.

Pohybové hry:

Kvočna hledá kuře:

Dospělý nebo sourozenec je kvočna. Má zavázané oči. Dítě je kuřátko. Kuře pípá někde v prostou doma nebo na zahradě v bezpečném prostoru, který nesmí být moc velký, aby bylo slyšet a úkolem kvočny je najít podle směru pípání. Poté si můžete vystřídat role kvočny a kuřátka.

Hudebně pohybové hry:

Závody s vajíčkem :

Děti a rodič, popř. všichni členové rodiny udělají družstva. Skupinky závodí v přenášení vajíčka na lžíci tak, aby se vystřídali všichni hráči.

Během přenášení si zpíváme Velikonoční koledu.

Kreslíme vajíčka pro kuřátka a kohoutky

Ťuky, ťuky, ťukalo,
ve vajíčku volalo:
„Ťuky, ťuky pro hlavičku,
nemám místo ve vajíčku,
ťuky, ťuky, ťuk!“

L. Podjavorinská

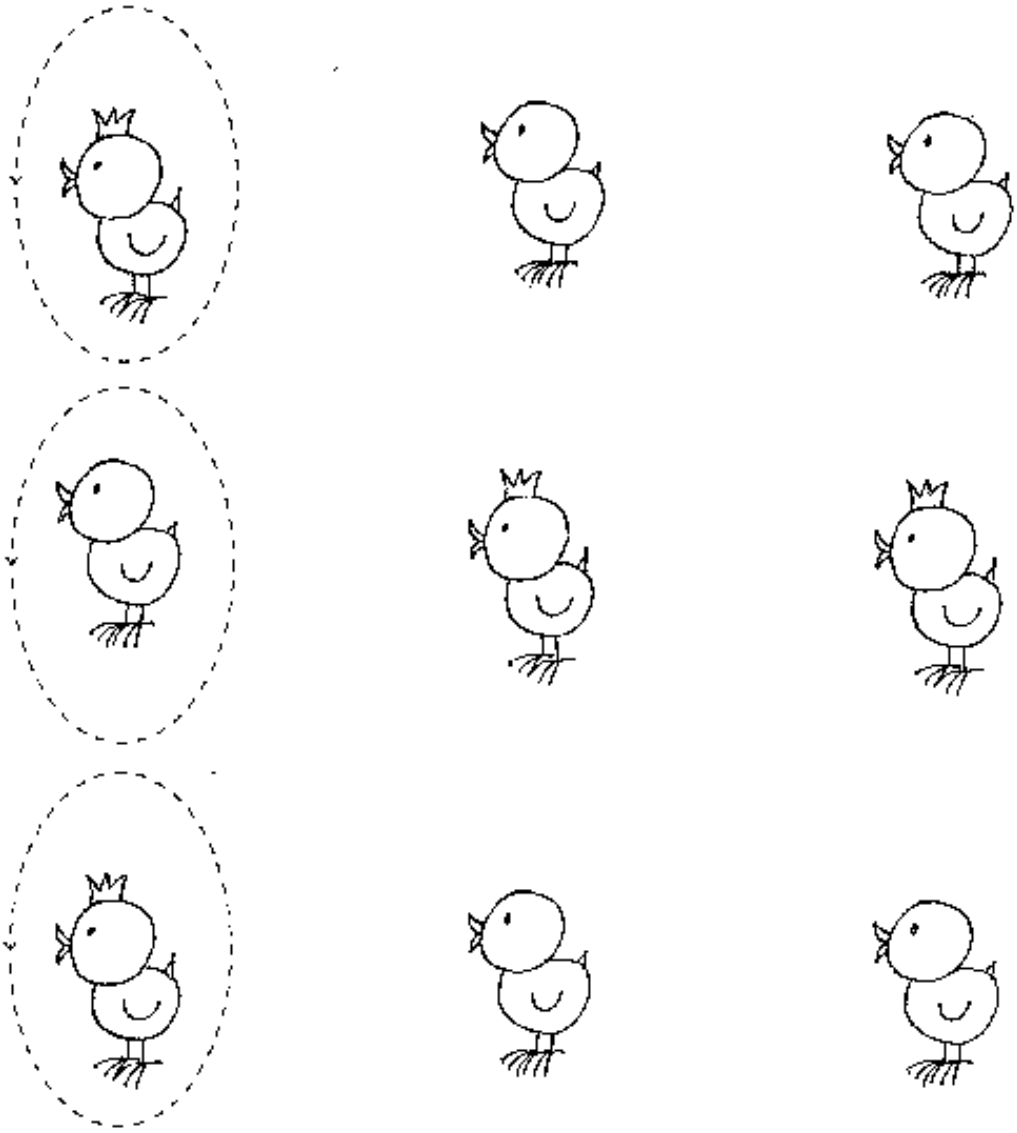

29

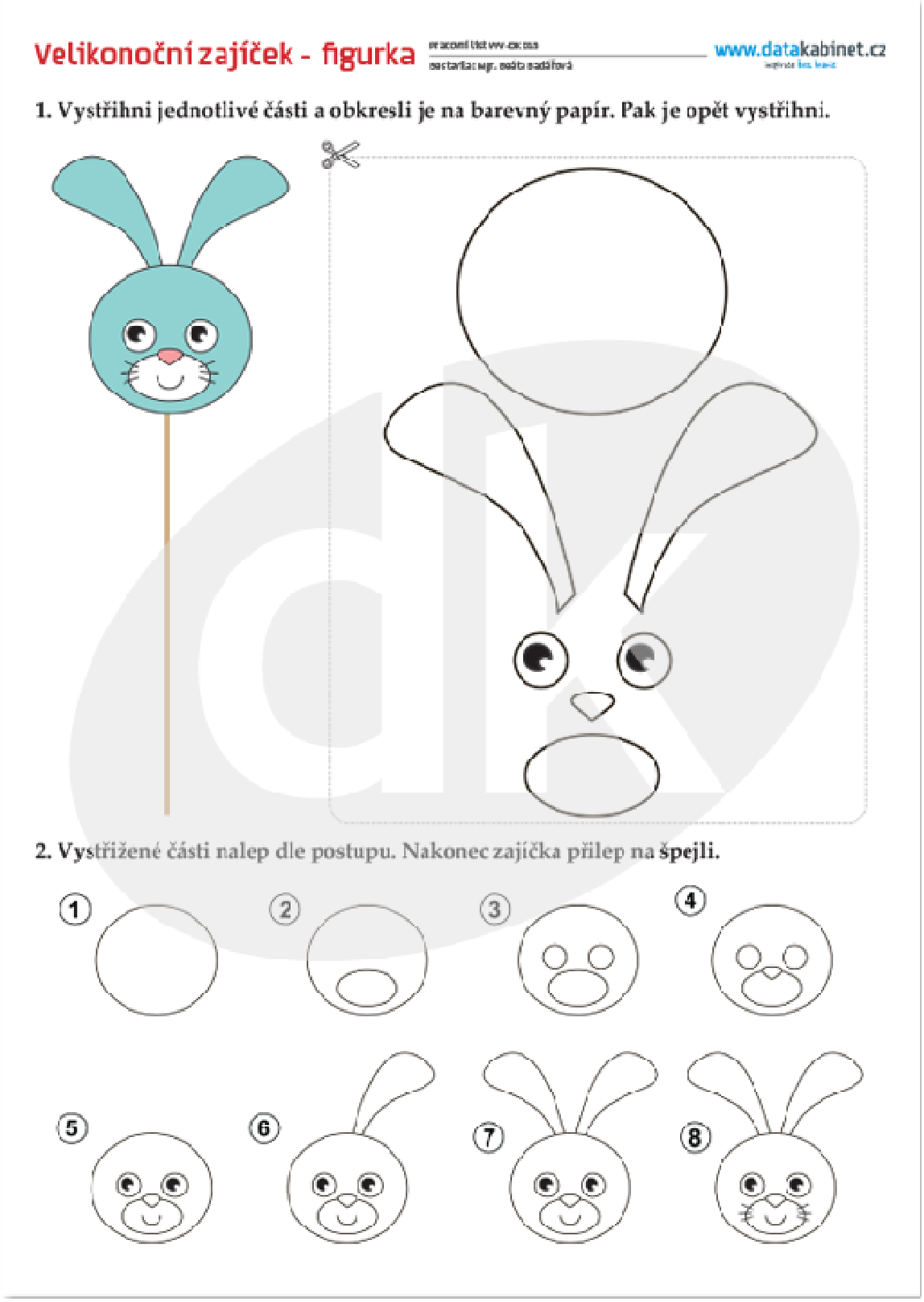

Nemusíte tisknout, můžete i nakreslit na papír společně s dětmi, poté vykreslit a vystřihnout.

Obtáhněte dle předlohy vzory na vajíčku.

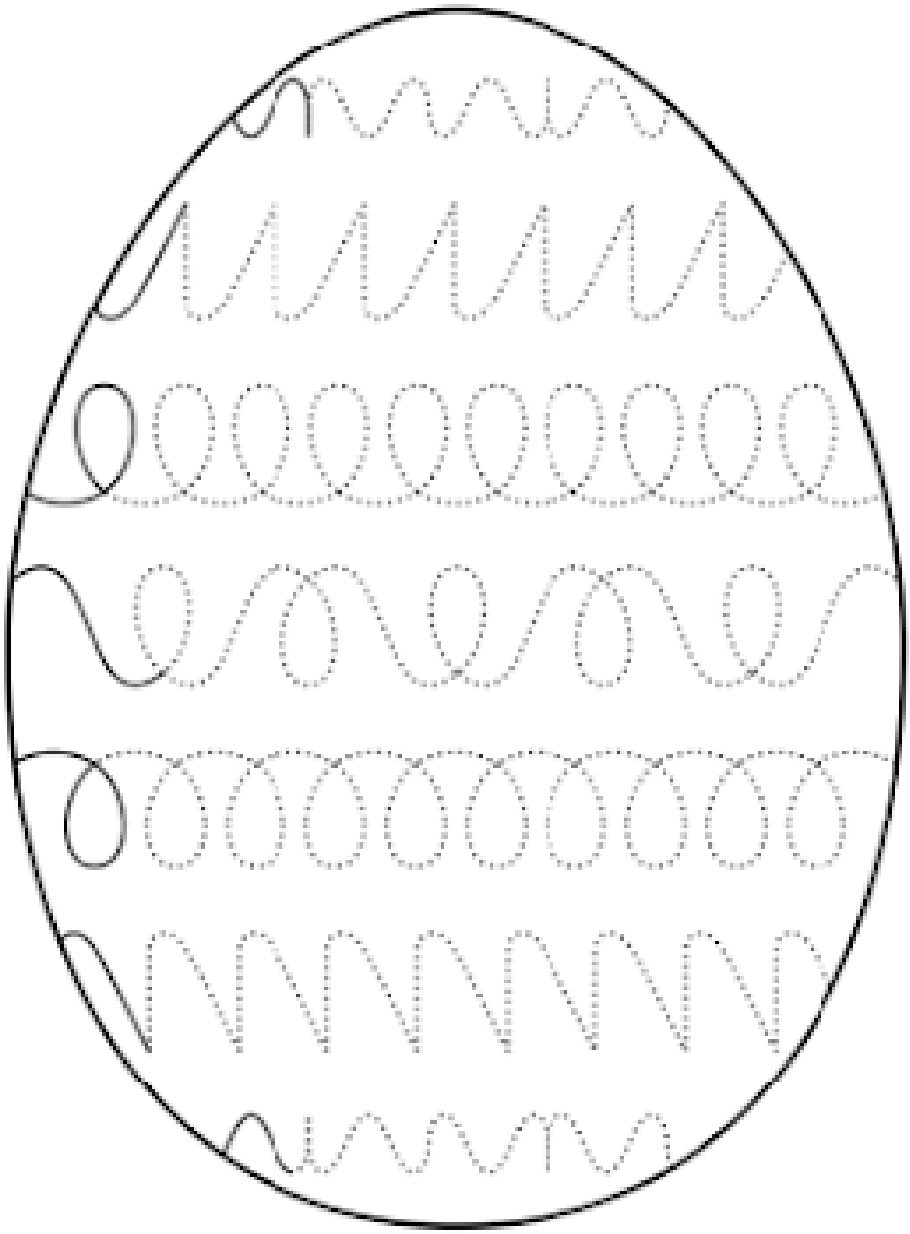

Wszelkie prawa zastrzeżone

BystreDziecko.pl